

Ray Charles

Ray Charles Robinson, neix a Geòrgia, concretament a Albany, el 23 de setembre del 1932.

La seva infància, a Greenville, Florida, va ésser un veritable drama, de nen, va veure, mentre jugaven ofagar-se el seu germà. Als sis anys, va tenir una forta rubiola, la qual va anar debilitant la visió del jove Charles, produint-li la ceguera completa.

Els seus pares, van portar-lo a un col·legi per a nens cecs a Jaint Augustine, on va aprendre a tocar el piano, l'orgue, saxo alt, clarinet i trompeta. Gràcies al "Braille", apren també, a llegir i escriure música, així com, a fer ell mateix els seus arranjaments. Als quinze anys, es quedà orfe.

Als setze anys, deixa l'escola, per enrolar-se amb una orquestra de ball. Durant un temps, d'un any, treballà amb l'orquestra de Lowell Fulson i es desenvolupà vocal i pianísticament.

Després d'acompanyar a la vocal Ruth Brown, deixà l'orquestra de ball, per instal·lar-se a Seattle, on i formar una banda fixa amb el nom de "Màxim Trio". "Màxim Trio" va ésser la primera, que va encapçalar un programa de televisió de la costa oest, íntegrament formada per negres. Aquesta, seguia fidelment, el model del cèlebre trio de Nat "King" Cole.

En l'any 1952, firmà un contracte, per la companyia discogràfica, "Atlàntic", per uns 2.500 dòlars.

Al final dels anys cinquanta, va aconseguir molts èxits, tant discogràfics com de vendes. Noms tant importants, com: "Hallelujah", "A fool for you" "What's I say", "I love her so" i tants d'altres.

L'any 1957, s'enrolen amb ell, "The Raelettes", un conjunt vocal que fa que la música de Ray Charles, es torni més Gospel, de tal manera que sembla que els concerts siguin un servei religiós per a negres.

Durant el contracte amb "Atlàntic", fa alguna incursió, en el món del jazz pròpiament dit, amb un parell d'àlbums instrumentals molt resenyables, com són "Soul Brothers" i "Soul Meeting". També fa un altre bon àlbum amb arranjaments d'Ernie Wilkins i Quincy Jones, anomenat "The Great Ray Charles".

El 1959, comença una nova etapa per ell, al deixar "Atlàntic" i firma per "ABC-Paramount". Amb aquesta firma, dóna un gir a la seva carrera,

al deixar una mica de costat les tradicions "Afro-americanes" per dedicar-se més de ple en una música més de consum.

Fruit d'això, posa al dia un "Georgia on my mind" impressionant, molt bo, el qual té un èxit aclaparador, amb uns excel·lents arranjaments de Ralph Burus.

No obstant, potser un dels millors discos va ésser "Genius -Soul -Jazz" de l'any 1960, en el que Ray toca l'orgue en l'orquestra de "Count" Basie, sense el líder, però amb unes meravellosos arranjaments de Jones i Burns.

A la darrera part dels seixanta fins ara, Charles deixa "ABC-Paramount", per fundar el seu propi segell discogràfic, "Crossover", i anar fent gires per arreu del món, així com reeditar els èxits d'Atlàntic i feu unes versions molt aconseguïdes de temes dels Beatles entre altres.

Ray Charles Robinson, sempre se'l ha considerat com un excel·lent músic de Rhythm en blues, Blues Jazz però, penso que ha desaprofitat una mica el seu talent per fer una música més fàcil, més de cara a l'èxit comercial, i per establir en els concerts, l'inconfundible "estil Ray Charles"

Jaume Sararols

